

Heel veel liefde en geduld: de foto's en schilderijen

Onder de indruk van de schilderijen en foto's van Ineke Kamps, die ik op Internet had ontdekt, mailde ik haar op 28 maart om te vragen of ik haar mocht interviewen. "Wat leuk dat je contact met me opneemt (en wel op mijn kat Pruttel haar verjaardag, haha!) en dat je mijn werk leuk vindt," mailde zij terug. En gelukkig stemde zij toe in dit interview.

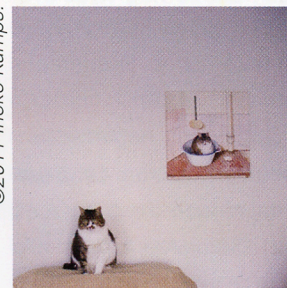

Foto: Double Trouble.

Moppie, Pruttel en Kedi

Op een mooie zonnige voorjaarsdag ga ik naar Ineke, en ben dus vooral nieuwsgierig naar Pruttel, maar er wonen nog twee andere katten bij Ineke. De eerste die zich laat begroeten is Kedi, en daarna word ik voorgesteld aan Pruttel en Moppie, die op de bank liggen. "Moppie is de oudste," vertelt Ineke. "Ze komt uit het asiel, en ze heeft mijn vriend en mij uitgekozen om bij te willen wonen. Ze is nu zeventien jaar, maar daar merk je niets van. Ze is nog steeds heel levendig, en rent regelmatig de trap op en af. Ze wordt vast 25! Ik ben eigenlijk allergisch voor katten, dus de katten mogen

niet in de slaapkamer. Maar 's morgens begint ze te miauwen, en dan wil ze naar boven. Eerst lag ze alleen op het voeteneinde, maar tegenwoordig komt ze lekker naast het kussen liggen spinnen. Pruttel is - op 28 maart dus - dertien jaar geworden. Ze komt uit een opvang voor zwerfkatten, en was de laatste uit een nestje. Haar naam hadden we al bedacht voor we haar gezien hadden. Waarschijnlijk is ze zich naar haar naam gaan gedragen, want ze 'pruttelt' als de beste! Ze ligt ook graag bij me, en wil veel geaaid worden. Ze komt wel buiten, maar gelukkig blijft ze in de achtertuin,

net als Moppie. Dat is met Kedi, de jongste, wel anders. Ik moet heel goed uitkijken dat zij niet aan de voorkant het huis uitglipt. Kedi is nu elf jaar. Ze is hier als jong poesje komen wonen. Pruttel had daar veel moeite mee, maar Moppie is makkelijk en past zich snel aan. Maar nu hebben ze elkaar geaccepteerd, dat wil zeggen: als ze niet te veel bij elkaar zijn, dan gaat het goed.

Opgedrongen

Kedi komt uit Turkije. De naam zegt het eigenlijk al: het is Turks voor kat. Ze is ons eigenlijk een beetje opgedrongen. We waren daar in een appartementencomplex, en daar liep ze als kitten rond. Een mevrouw die daar schoonmaakte had wel gezien dat wij haar leuk vonden. Op gegeven moment kwam ze op ons af en begon haar aan te prijzen. Maar we wilden het niet, we vonden twee katten wel genoeg. Maar het knaagde wel. Je ziet in Turkije eigenlijk alleen maar jonge katjes, ze krijgen de kans niet om oud te worden. Uiteindelijk zijn we toch gezwicht, we konden haar daar niet meer achterlaten. Het was nog een heel gedoe om haar mee te nemen. Eerst naar de dierenarts natuurlijk, voor de entingen. En vervolgens hebben we haar in een picknickmand meegenomen in het vliegtuig, want een echt reismandje vind je in Turkije niet. Toen we thuis kwamen, was Kedi helemaal uitgeput. Ik trouwens ook!

Foto: Ineke fotografeert, Pruttel poseert.

van Ineke Kamps

Door Channah van Straaten.

Schilderen

Na de middelbare school heb ik een HBO-opleiding illustratieve vormgeving gedaan. Dat was het enige dat ik wilde doen, eerst die opleiding, en daarna zou ik wel weer verder zien. Ik wilde niet vastzitten aan alleen maar illustratief werken, dus na die opleiding ben ik gewoon gaan schilderen. Dat ging een tijdje best goed, ik kon ervan leven. Maar toen de economische crisis toesloeg was dat wel afgelopen. Het eerste waar mensen op bezuinigen is kunst. Jammer, maar zo is het nu eenmaal. Ik ben al niet zo'n galeriepersoon, maar de bedragen die je moet betalen om in een galerie te mogen exposeren zijn soms gigantisch. Je wilt zelf toch ook nog iets overhouden als je wat verkoopt. En ik doe de dingen graag een beetje op mijn eigen houtje. Ik heb ook geen atelier. We zijn nu bezig met het tuinhuisje op te knappen, en misschien ga ik daar wel schilderen. Maar misschien blijf ik ook gewoon wel hier werken, lekker thuis bij de katten.

Foto: "Cat in swan chair", olieverf op doek, 50x50 cm.

Een andere richting

Op gegeven moment had ik het helemaal gehad met de grote doeken die ik maakte. Ik had er helemaal geen plezier meer in. Ik was alleen maar bezig met naar het eindresultaat toe te werken, terwijl ik vind dat juist het schilderen zelf voldoening moet geven. Ik ben toen een andere richting ingeslagen, en wat kleiner gaan werken. Gewoon niet te veel eisen stellen, en vooral niet schilderen omdat het moet verkopen. Als ik zo zou moeten werken.... Nee, dat wil ik niet. Ik wil gewoon doen wat ik leuk vind. En dat

zijn natuurlijk katten, dus die ben ik, onder andere, gaan schilderen.

Fotograferen

In diezelfde tijd ben ik ook gaan fotograferen. Dat heb ik altijd leuk gevonden. Mijn eerste camera kocht ik toen ik 14 jaar was: een oude Kodak Brownie waar ik geen goede resultaten mee boekte. Toen ik de opleiding ging doen heb ik een spiegelreflexcamera van mijn moeder overgenomen. Die camera ging op vakantie ook altijd mee. Toen mijn vriend een goede digitale camera had gekocht ben ik veel meer gaan fotograferen. Je ziet meteen het resultaat, ook wat fout is, en daar leer je heel snel van. Hoewel het in het begin nog maar 'kiekjes' waren ben ik foto's op Internet gaan plaatsen. Natuurlijk ook van katten: vooral Kedi is erg fotogeniek. Door op die sites naar andermans foto's te kijken ging ik fotograferen met in mijn achterhoofd dat het beter moest: ik wilde zelf ook zo'n niveau bereiken.

INEKEKAMPS HOME PHOTOGRAPHY PAINTINGS BLOG PUBLISHED EXHIBITIONS INFO CONTACT

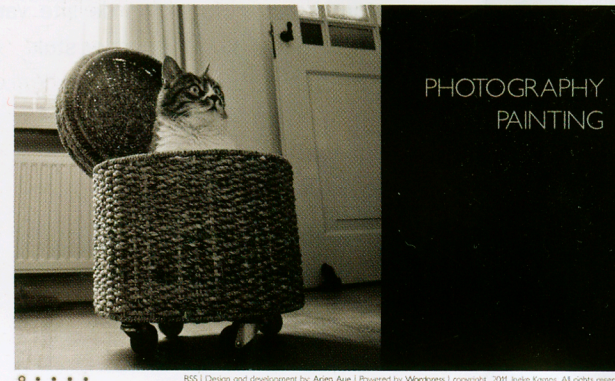

Foto: Kedi op de website van Ineke.

foto©2011 Channah van Straaten.

©2011 Ineke Kamps.

©2011 Ineke Kamps.

Geen regeltjes

Doordat ik schilder weet ik natuurlijk wel iets over compositie, en dat helpt bij het fotograferen. Toch zal ik nooit enkel de compositie als uitgangspunt nemen, dat vind ik te berekend, ik wil het vooral op gevoel blijven doen. Ik had een keer een foto waar een strandpaal op staat op een fotosite gezet. Ik kreeg ogenblikkelijk commentaar: "Zo'n paal in het midden is lelijk." Tja, dat zijn de regeltjes, en daar houd ik niet van. Ik vind het zo stom om je aan die voorgescreven regeltjes te moeten houden. Creativiteit is juist 'out of the box' denken.

Analoog

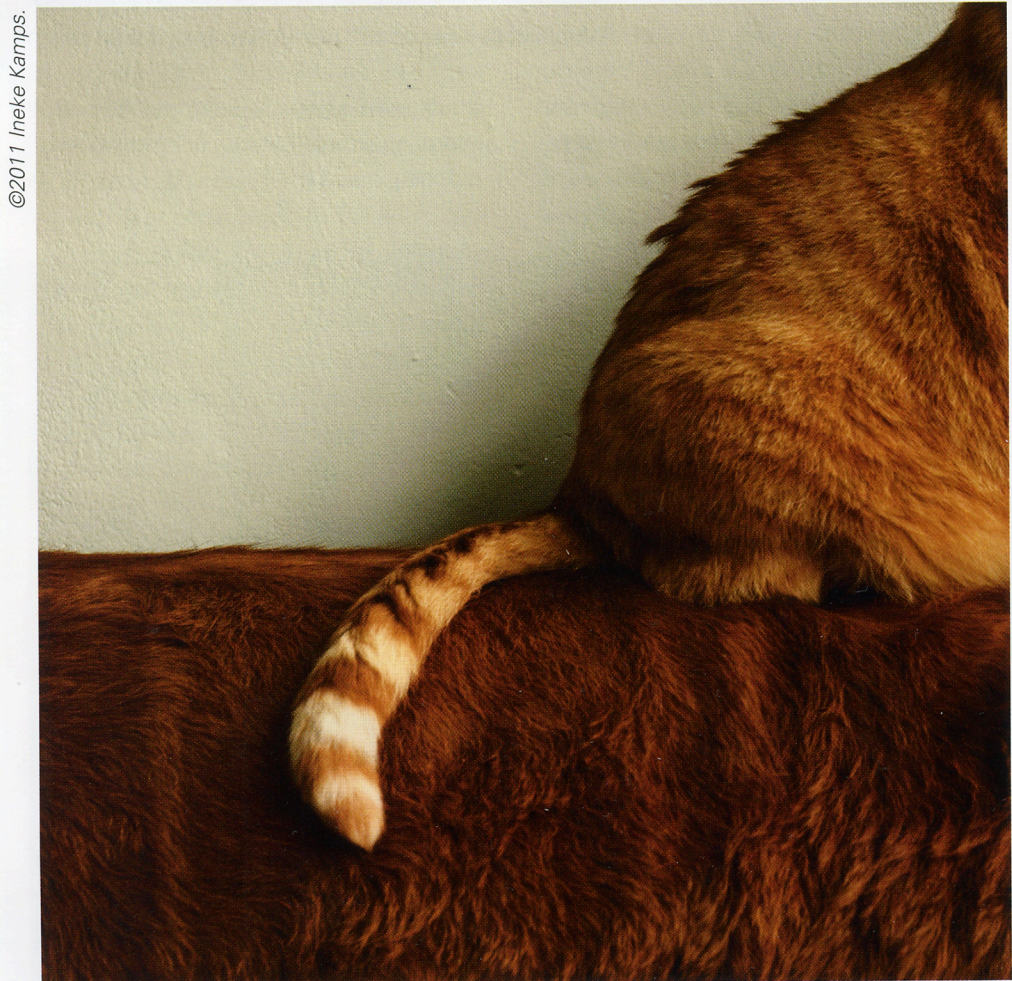
Naast digitaal ben ik op gegeven moment toch weer analoog gaan fotograferen. Ik had op sites analoge foto's gezien, zo mooi, dat kun je niet bereiken met een digitale camera. Ik heb toen o.a. een Kiev 88 gekocht, dat is de Russische versie van de Hasselblad. Ik ben er erg tevreden mee. Het is een heel andere manier van fotograferen, je wordt gedwongen te werken met wat je hebt.

©2011 Ineke Kamps.

Boek

Op mijn website kun je heel veel foto's vinden. Niet alleen van katten en andere dieren. Ik fotograaf ook graag vervallen huizen. Ik heb daar ook voor gereisd, onder andere naar Oost-Duitsland en Londen. De sfeer in die huizen is zo bijzonder. Vooral als er nog voorwerpen in staan, dan is het net een beetje of de bewoner even weggegaan is en zo weer terug kan komen. Van een aantal van die foto's zijn twee boeken gemaakt: 'It's oh so quiet' en 'Yesterday's Gone', die zijn niet in de winkel te koop, maar kunnen wel bij mij besteld worden, of via internet.

©2011 Ineke Kamps.

Foto: The servant's bed.

Oprachten

Waar ik nog weinig ervaring mee heb is het in opdracht fotograferen van katten. Een kat is niet makkelijk mee te nemen naar een fotograaf, en als dat al lukt dan krijg je foto's van een bange kat. Een kat is nu eenmaal het liefst in zijn eigen omgeving, en die is dus het gunstigst om goede foto's van het dier te maken. Dat lijkt mij heel interessant om te doen. Natuurlijk wil ik er ook wat mee verdienen, maar in de eerste plaats lijkt het mij gewoon leuk.

Geduld

Mijn vriend zegt dat het mijn roeping is om dieren te fotograferen. Ik denk dat het me goed afgaat door een combinatie van mijn liefde voor dieren en heel veel geduld. Ik heb eigenlijk meer geduld met dieren dan dat ik voor mensen kan opbrengen. Ik wil graag de persoonlijkheid van een dier vastleggen, en dat kan meestal niet in twee minuten. Ik ben bijvoorbeeld eens heel erg lang bezig geweest een angorageit te fotograferen. Het lukte maar niet, steeds als ik dacht dat ik het juiste plaatje kon maken deed ze weer iets anders. Maar ik ben blijven volhouden, en het is uiteindelijk toch gelukt. Dat zijn wel dingen waar ik dan trots op ben. 🐾

Meer informatie

Ineke Kamps
Telefoon 0299-770838
E-mail: info@inekekamps.nl
www.inekekamps.com
www.flickr.com/photos/kattenmeisje

Prijzen: Schilderijen vanaf 375 euro.
Fotoafdrukken van foto's op de site vanaf 25 euro. Boeken: ca. 32 euro per stuk.
Oprachten : in overleg.

Foto: Cat Tale 2.

©2011 Ineke Kamps.

Foto: Another day passes like a dream.

"Ik heb niet echt een verhaal bij deze foto (ben niet zo van verhalen erbij), maar ik ga vaker wel speciaal op zoek naar café's die een kat in huis hebben. Soms zoek ik voordat ik ergens heenga op Internet naar cafékatten. Zo had ik dat eens gedaan toen we naar Londen gingen, en speciaal naar die ene pub gingen voor de kat. Toen we daar waren bleek de (inmiddels al veel gefotografeerde) kat gek te worden van het geluid van een klikkende camera. Hij deed niet erg vriendelijk, en de vrouw achter de bar al helemaal niet, en ze verzocht ons de kat niet te fotograferen om die reden. Nogal een diva, deze kat. 🐾